Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36814
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Dum hec que mihi inputa
bant delicta cogitarē.
animā meam inlacri
mas subita inundatione
ꝑfudi, anima inse fundit.
quoties conpunctio instinc
tudi insemetipsam reuer
titur, Sequit, cur inse fu
derit. quō ingrediebat
inlocum tabernaculi. hoc
ē inecclam ꝑsentem ubi
amplius gemebat dif
ferri abcaelesti hieru
salem inqua sunt multi
ammirabiles. uirtutib;
sacris pollentes,
Loquit filius chore. id filius
fidei dicens adanimā suam:
quare tristis es. id quare
me tua afflictione ↄturbas,
necesse ē enī ut te tristi
acmesti infirmitas corporis
mei turbet, dicā tibi salu
tare remediū, spera indō
qā spes ei. omā cōmutat in
melius. neforte dicat anima
quomodo possū sperare meū.
dū mihi tua infirmitas obsis
tit, Dicit filius crucis,
Confitebor illi. id depec
catis meis ꝑnitentiā gero.
utte impedire n̄possim.
Cui confiteris. quiē salu
tare uultus mei. hoc ē xp̄s,
Abyssus etcataracte grecū
est. duobus enī abyssis duo
testamta significant. id no
uū & uetus que se mutua
attestatione confirmant.
quando uetus nouū ꝑdic. ut ibi,
ꝑphetā uob suscitauit dš, no
uū uō uetus utpaulus, bi
bebant aū depetra, petra
erat xp̄s, Cataracte, ꝑphete
&apti s̄. quia sic aquarū mul
titudo ꝑcataractas euomitur.
ita deore ipsoꝝ dnī ꝑcepta manauer,

ubi est dš tuus,
Hec recordatus sum
& effudi inme ani
mam meam. quo
niam transibo in
locum taber nacu
li ammirabilis
usq; addomumdī,
In uoce exultatio
nis & confessionis.
sonus epulantis,
Quare tristis es ani
ma mea. & quare
conturbas me,
Spera indō quoni
am ※ adhuc: con
fitebor illi. salu
tare uultus mei
dš meus,
Ad me ipsum ani
ma mea contur
bata est. propter
ea memor ero tui
deterra iordanis.
& hermonium a
monte modico,
Abyssus abyssum
inuocat. inuoce
cataractarum

Quomodo illuc scissi
mus ambiebat. In
uoce scilicet exultati
onis etconfessionis,
exultatio adpsalmo
diam respicit, Con
fessio adpeccatu de
plorandu. quae duo
efficiunt xp̄ianum
perfectum, Sonus epu
lantis est. quae supe
rius diximus. quia
animam pascit. et
epulus suaui delec
tatione concedit,

Turbatam dicit ani
mam suam. obrecor
datione delictorum
priorum, propter
eu memor ero tui.
Memor fuit animae
suae iste ꝑnitens inhu
militate ꝑnitentiae,
Et nonse eleuauit mag
num gloriando. sed effi
cit paruulum ꝑnitendo,
Dicit etiam unde memor
erit. id deterra iorda
nis quod interꝑtat dis
censio quia ibi dn̄s des
cendit infontem. quem
nobis consecrauit, her
mon paruus mons est iux
ta iordanem. Interꝑtat
anathema. quod dicit
homo diabolo ut sit ab
eo anathema. quando